

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
80/15. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2015. július 9.

A C-87/14. sz. ügyben hozott ítélet
Bizottság kontra Írország

A Bizottság nem tudta bizonyítani, hogy Írország az orvos gyakornokok tekintetében nem megfelelően hajtotta végre a munkaidőről szóló irányelvet

A munkaidő-szervezésről szóló irányelv¹ előírja, hogy minden munkavállalót minimális napi és heti pihenőidőnek kell megilletnie. Ezen túlmenően hétnapos időtartamokban az átlagos munkaidő, a túlórákat is beleértve, nem haladhatja meg a 48 órát. A tagállamok végezetül referencia-időszakokat írhatnak elő a szabályok alkalmazására, feltéve hogy ezek az időszakok nem haladják meg a 6 hónapot, illetve objektív vagy műszaki okok vagy a munka megszervezésével kapcsolatos okok esetén a 12 hónapot.

Írorszában az írországi orvosok szövetsége (Irish Medical Organisation) – amely az Írország területén praktizáló orvosok összességét képviseli – és az egészségügyi hatóságokat képviselő közintézmény, az egészségügyi szolgáltatók hivatala (Health Service Executive) kollektív szerződést és munkaszerződés-mintát hozott létre az orvos gyakornokokra vonatkozóan.

A Bizottság úgy véli, hogy a kollektív szerződés és a munkaszerződés-minta bizonyos rendelkezései ellentétesek az irányelv szabályaival, különösen a minimális pihenőidőkkel és a heti munkaidő időtartamának korlátaival kapcsolatos szabályokkal. Mivel a Bizottság nem találta kielégítőnek az ír állam által nyújtott magyarázatokat, úgy határozott, hogy kötelezettségszegés megállapítása iránti keresettel fordul a Bírósághoz.

A mai napon hozott ítéletével **a Bíróság bizonyítottság hiányában elutasítja a Bizottság keresetét.**

A Bizottság azon érvére válaszol, amely szerint az orvos gyakornokok bizonyos képzési ideje tévesen nem minősül „munkaidőnek” (tekintettel arra, hogy ezeket a képzéseket a munkáltatótól független szervezetek biztosítják – vagy a munkáltatónál vagy másutt – havi két és fél óra és tizenhét óra közötti időtartamban), a Bíróság megjegyzi, hogy **a Bizottság nem bizonyította, hogy e képzések idején az orvos gyakornokok rendelkezésre állnak azért, hogy a betegek számára orvosi ellátásokat nyújtsanak és kötelesek ténylegesen a munkáltató által meghatározott helyen tartózkodni, valamint a munkáltató rendelkezésére állni azzal a céllal, hogy szükség esetén haladéktalanul nyújtani tudják a megfelelő szolgáltatásokat.** A Bíróság ezenfelül megállapítja, hogy a munkaszerződés-minta nem állapít meg képzési kötelezettséget az orvos gyakornokok számára, valamint nem vezet be és nem is ír elő a képzés területén sajátos munkaügyi kötelezettségeket.

A Bizottság ezen túlmenően előadja, hogy álláspontja szerint ellentétes az irányelv rendelkezéseivel az, hogy a kollektív szerződés értelmében azon orvos gyakornokok referencia-időszakát, akiknek a munkaszerződése meghaladja a 12 hónapot, 6-ról 12 hónapra hosszabbítják meg. A Bíróság e tekintetben úgy véli, hogy a Bizottság nem tudta kifejteni, hogy ezen időszak meghosszabbításának feltételei miért nem teljesülnek, holott Írország az irányelv

¹ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 9. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.).

értelmében vett **objektív vagy munkaszervezési ok** fennállására hivatkozott (azaz, hogy az orvos gyakornokokat elegendő rugalmasság mellett kell tudni feltüntetni a szolgálati beosztásban).

A Bíróság végezetül a Bizottság azon érvét vizsgálja, amely szerint a munkaszerződés-minta egyrészről nem jelzi, hogy az orvos gyakornokok jogosultak az irányelvben megállapított minimális napi és heti pihenőidőre, vagy egyenértékű kompenzációs pihenőidőkre, másrészről pedig nem korlátozza kifejezetten a heti munkaidő teljes időtartamát. A Bíróság megjegyzi, hogy **a Bizottság azzal, hogy a munkaszerződés-minta egy-egy olyan rendelkezésére hivatkozik, amelyeknek pontos alkalmazási köre ráadásul a felek között vita tárgyát képezi, nem tudja bizonyítani az irányelvvel ellentétes gyakorlat fennállását.** A Bíróság emellett rámutat, hogy nem vitatott, hogy az irányelvet átültető jogszabályból eredő jogi keret egyértelmű, és mindenestre alkalmazandó.

EMLÉKEZTETŐ: Az uniós jogból eredő kötelezettségeit nem teljesítő tagállam ellen irányuló kötelezettségszegési eljárást a Bizottság vagy más tagállam indíthatja meg. Ha a Bíróság megállapítja a kötelezettségszegést, az érintett tagállamnak a lehető leghamarabb teljesítenie kell az ítéletben foglaltakat. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállam nem teljesítette az ítéletben foglaltakat, újabb, pénzügyi szankciók kiszabására irányuló keresetet indíthat. Mindazonáltal, amennyiben a tagállam nem tett eleget a valamely irányelv átültetésére elfogadott intézkedései Bizottságnak történő bejelentésére vonatkozó kötelezettségének, a Bíróság a Bizottság indítványa alapján már az első ítéletben szankciókat alkalmazhat.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499